

A Fővárosi Ítéletábra a Magyar György és Társai Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt felperes neve (felperes címe) felperesnek,
a Dr. Szőke Mihály Ügyvédi Iroda (cím) által képviselt alperes neve (cím) I. rendű alperes ellen, ügyvezető felelősségének megállapítása iránt indított perében,
a Fővárosi Törvényszék 2015. június 29. napján kelt, 22.G.41.815/2012/79. számú ítélete ellen, az I. rendű alperes által előterjesztett fellebbezés folytán, a 2016. május 11. napján megtartott nyilvános tárgyaláson meghozta az alábbi

ítéletet:

A Fővárosi Ítéletábra az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek tizenöt napon belül 75.000 (Hetvenötezer) forint + áfa másodfokú perköltséget.

Ezen ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes keresetében a Cstv. 33/A. § alapján annak megállapítását kérte, hogy az I. rendű alperes a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladatait nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látta el, és ezáltal a Kft. vagyona csökkent, ezért a felszámolási eljárásban a ki nem elégített követelés erejéig az I. rendű alperest vagyoni felelősség terheli.

III. rendű alperesként **R. G.**, II. rendű alperesként **M. K.**, a társaság tagjait is megjelölte azzal, hogy alperes neve I. rendű alperes ügyvezetővel egyetemlegesen felelnek a kereseti kérelemben megjelölt követelésért, mivel ők ún. hallgatólagos ügyvezetőként vettek részt a társaság tevékenységében.

Az elsőfokú bíróság a 2013. június 25. napján kelt részítéletével a felperes II-III. rendű alperesek elleni kereseti kérelmét jogerősen elutasította.

A felperes kereseti tényállításként arra hivatkozott, hogy 2010. közepéig látszólag minden rendben ment a társaságnál, gyorsan népszerűvé vált a fitneszterem, 11-12.000.000 forintos bevétel mellett 8-9.000.000 forint kiadásról számolt be az I. rendű alperes a felperesnek. Az I. rendű alperes akként nyilatkozott - „taggyűlésen” -, hogy a kondicionáló terem 164.000.000 forintba került, amelyből a gépek ára 36.000.000 forint (a csödkérelem mellékleteként a beruházás, illetőleg a gépek értékét már 108.000.000 forintban határozta meg). Az alperesek tevékenységükkel legalább 70.471.000 forint vagyonvesztést okoztak, mert nem tudtak számot adni arról, hogy „hova tűnt a társaság 2009. évben keletkezett 20.517.000.- Ft összegű, 2010-ben keletkezett 11.691.000.- Ft összegű osztaléka és hogyan keletkezett a társaságnál 2011-ben -38.263.000.- Ft veszteség.”.

Az I. rendű alperes ellenkérelme a felperes keresetének elutasítására irányult, hivatkozása szerint a tagi kölcsönöket döntő részben a bérlemény megfelelő kialakítására és a működéshez

elengedhetetlen eszközök beszerzésére fordította. A felperes a tagi kölcsönt a Kft. tevékenységének érdemi megkezdését megelőzően folyósította, valamennyi tag a tagok előzetes és kölcsönös egyetértésén alapuló üzleti döntésének megfelelő üzletrészával arányos gazdasági kockázatot vállalt a kölcsön folyósításával. A Kft. fizetéseképtelenségi helyzetének beállása semmiképpen nem tehető a kölcsön folyósításának időpontjára.

Az elsőfokú bíróság ítéletével megállapította, hogy az I. rendű alperes az adós tisztségviselőjeként nem a hitelezői érdekek elsődlegessége alapján járt el és ezáltal a társasági vagyron 57.022.000 forinttal csökkent, amely vagyonsökkenésért az I. rendű alperest felelősség terheli.

Kötelezte az I. rendű alperest, hogy 15 napon belül nyújtson a felperesnek 36.495.713 forint vagyoni biztosítékot „a Cstv.33/A. § (2) bekezdésében írt módok valamelyikén”. Kötelezte továbbá az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 1.572.800 forint perköltséget.

Ítéletének indokolásában tényként állapította meg, hogy a felperes és az I. rendű alperes 2008. február 25. napján kelt alapító okirattal 40-60% részesedéssel 1.000.000 forint jegyzett tőkével alapította a S. Szolgáltató Korlátolt Felelősségű Társaságot.

A gazdálkodó szervezet fő tevékenysége sportlétesítmény működtetése volt.

A cég alapításától kezdve a ... Üzletház emeletén a cég által kialakított és berendezett kondicionáló termet üzemeltettek. A bérlemény alapterülete 854 m² és 90 fő kiszolgálására képes, négy edzőtermet és kapcsolódó kiszolgáló helyiségeket foglalta (foglalja) magában. Utóbb lett a társaság tagja a II. és III. rendű alperes 2008. június 11-től. Ezen időponttól az I. rendű alperes 51, a felperes 25, a II. rendű alperes 14 és a III. rendű alperes 10% mértékű üzletrésszel rendelkezett a cégben.

A cég egyedüli ügyvezetője az I. rendű alperes volt, alkalmazottként havi bruttó 100-150.000 forint munkabér mellett.

A felperes, illetve a III. rendű alperes edzőként, pultosként, takarítóként vett részt a cég tevékenységében, külön jövedelem igazolt felvétele nélkül.

A felperes 2008 márciusában 5.000.000 forint tagi kölcsönt nyújtott a Kft.-nek, erről 2008. augusztus 25-én írtak alá szerződést, majd 2008. július 29-én további 30.000.000 forint tagi kölcsön nyújtásáról állapodtak meg a felek, a kamatmentesként megjelölt kölcsön visszafizetésére három éves határidőt határoztak meg.

A felperes édesapja 2008 szeptemberében további 5.000.000 forint kölcsönt nyújtott az I. rendű alperes kérésére a társaság működéséhez, a kölcsön visszafizetése megtörtént.

A 2009-2010-2011-es éves beszámolók szerint a cég mérleg szerinti eredménye 2008-ban -15.098 forint, 2009-ben 20.517 forint, 2010-ben 11.691 forint, míg 2011-ben -38.263 forint volt.

A felperes a folyósítandó tagi kölcsön fedezeteként lakására devizakölcsönt vett fel, melynek törlesztő részletei fokozatosan emelkedtek, a felperes így már 2010 év végén üzletrészára vonatkozó eladási ajánlatot tett, melyről a taggyűlés a 3/2011. (01.05.) számú határozatában 45.000.000 forintos ajánlatot tett azzal, hogy az összeget 30 havi 1.500.000 forint/hó részletben fizetnék meg. Ezen ajánlatok alapján a felek között szerződés nem jött létre.

2011. július hóban az I. és III. rendű alperesek jogi képviselője szerződés-tervezetet készített, melyben hitelezőként a felperest, adósként a Kft.-t, kezesként egy további gazdasági társaságot jelölt meg, azzal, hogy az adós és a kezes javára vételi jog is kikötésre került. A tervezet szerint a cég 35.000.000 forint összegű kölcsönt havi 500.000 forintos részletekben vállalta megfizetni. A kezes (cég) helytállást vállalt, biztosítékkul egy félkész állapotban lévő ingatlannal kapcsolatos zálogjog kikötést ajánlott fel. A szerződés szerint a felperes tagsági jogviszonya a (kölcsön) szerződés teljesítését követően szűnik meg, de a Gt. 142. § (1) bekezdésére figyelemmel „visszavonhatatlanul” meghatalmazza a kezeset arra, hogy a hitelezőt az adós taggyűlése önállóan képviselje, helyette és nevében részt vegyen a határozatok meghozatalában.

A felek között szerződés ezen tervezet mentén sem jött létre, így a felperes a cég ellen 2011 augusztusában fizetéseképtelenség megállapítása és felszámolás elrendelése iránt kezdeményezett nemperes eljárást.

A cég 2011. szeptember 1. napján taggyűlést tartott, amelynek napirendi pontja volt a társaság rendkívüli anyagi helyzetére tekintettel a tagok felé folyósított kölcsöntartozások visszafizetésének megtárgyalása, továbbá a csődeljárás megindításával kapcsolatos döntések meghozatala is. A jegyzőkönyv szerint a társaság az alapításkor és a működése során minden tagtól jelentős összegű kölcsönöket kapott, melyek a társaság könyveiben szerepelnek és átadásuk ténylegesen megtörtént.

A kölcsönök célja a tevékenységhez szükséges eszközök megvásárlása és a tevékenység megkezdésének és működési költségeinek biztosítása volt. A kölcsönök felhasználása a célnak megfelelően történt. A társaság a tagi kölcsönöket külön elismerte. Rögzítették, hogy a társaság a vállalt határidőben a kölcsönöket nem tudja visszafizetni, rögzítették, hogy az alperesek a nyújtott kölcsönök lejáratát meghosszabbítják, míg a felperessel a tárgyalások nem vezettek eredményre.

A cég a számú taggyűlési határozattal döntött arról, hogy az ügyvezető a cég ellen csődeljárás lefolytatása iránti kérelmet terjesszen elő.

A Fővárosi Bíróság [jelenleg Fővárosi Törvényszék] 2011. szeptember 29-ei ... számú végzésével az adós csődeljárását elrendelte és vagyonfelügyelőt rendelt ki. A csődbíróság 15. sorszámu végzésével az adós által előterjesztett egyezségi megállapodás jóváhagyása iránti kérelmet elutasította és a csődeljárást megszüntette. Ezen határozatot a Fővárosi Ítéltábla 2012. február 2. napján kelt, ... számú határozatával helybenhagyta.

A cég így 2012. február 23-ai kezdő időponttal felszámolás hatálya alatt áll.

Az adós gazdálkodó szervezet felszámolója az **L. Korlátolt Felelősségű Társaság**.

A felszámoló 35.000.000 forint tőke f), további 1.495.103 forint g) kategóriába rangsorolt felperesi hitelezői igényt vett nyilvántartásba.

A perben kirendelt szakértő véleménye, illetőleg a szakértő rendelkezésére bocsátott számviteli dokumentáció alapján az elsőfokú bíróság tényként állapította meg, hogy az I. rendű alperes 90.435.000, a II. rendű alperes 48.250.000, a III. rendű alperes pedig 21.150.000 forint kölcsönt nyújtott a cégnek, a peres felek - a felperest beleértve - összesen 194.000.895 forint összegű tagi kölcsönt nyújtottak, ebből a visszafizetett kölcsön az I. rendű alperesnek 27.700.000, a II. rendű alperesnek 12.500.000, a III. rendű alperesnek pedig 5.200.000 forint volt, az I. rendű alperes 30.000.000, a II. rendű alperes 6.000.000, a III. rendű alperes pedig 4.000.000 forintot engedett el.

A szakvéleményre alapított ítéleti tényállás szerint 2009. évre vonatkozóan 19.000.000 forint, 2010. évre 47.000.000 forint túlfinanszírozás volt megállapítható, 2011. évre 9.000.000 forint finanszírozási hiány állt fent, annak ellenére, hogy 17.000.000 forint összegű tagi kölcsön folyósítására is sor került.

A kölcsönnyújtások szabályszerűsége körében a szakértő rögzítette, hogy a házipénztárba bevételezett kölcsönösszegek elszámolása pénzkezelési hiányosságokkal terhelt.

Számviteli politikával, „pénzkezelési, leltározási szabályzattal” a Kft. nem rendelkezett.

Az adós pénzkezelési feladatait az I. rendű alperes mint többségi tulajdonos és ügyvezető látta el. A számviteli törvény bizonylatkezelésre, szabályozásra, pénzkezelésre vonatkozó ellenőrzési kötelezettségeit nem teljesítette.

Az elsőfokú bíróság a szakértői vélemény megállapítására figyelemmel rögzítette: a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet az alapítás és az azt követően az ambiciózus fejlesztés, beruházás számlázott összegének megfizetésére felvállalt jelentős összegű euró alapú bérleti szerződésekre, későbbiekben lízingszerződésekből származó kötelezettségekre, a 8 fő munkavállaló foglalkoztatására, a nem szabályszerű pénzkezelésre, a 2008. évi árbevétel havi átlagának tervezettnél mintegy 14%-kal alacsonyabb összegére vezethető vissza. A fizetéseképtelenséggel

fenyegető helyzet így az alapítás időpontjában, de legkésőbb 2008. december ... napjával következett be.

Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az I. rendű alperes terjesztett elő fellebbezést, melyben a határozat megváltoztatásával a felperes keresetének elutasítását indítványozta.

Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a felperes keresetét teljesítő ítéletét a perben vizsgálandó kérdések körében alkalmatlan válaszokat adó szakértői véleményre alapította. A bíróság egyebekben feltételezésekbe bocsátkozott és a felperes által csatolt olyan „írományra” alapította határozatát, amelyeket a szakvélemény sem támasztott alá.

Az elsőfokú bíróság tévesen állapította meg azt, hogy az alperesek által készpénzben a nyilvántartásban szereplő összegben nyújtott tagi hitelek folyósítása ténylegesen megtörtént. A folyamatos készpénzben történő kölcsönnyújtás - feltehetően a könyvelésbe be nem állított bevételekre tekintettel - különösen 2010. évben sürgősségtelen volt, ezen megállapítás téves. A társaság indulásakor volt szükség a kölcsönök folyósítására, utóbb pedig a likviditás fenntartása érdekében folyósították az alperesek a tagi kölcsönöket. A tagi kölcsönök bizonyítéka egyébként a működő és számlákkal igazolt beruházás.

Kiemelte még, hogy az alperes könyvelésének valóságával összefüggésben csatolt okiratok tartalmazzák a társaság könyvelőjének egyedi könyvelési azonosító számát és a hozzátartozó vonalkódot, amely kizárja, hogy az alperes nem lekönyvelt bizonylatolt csatolt volna a jelen eljárásban.

A fellebbezéséhez külön csatolta a pénztárgép társaság könyvelésében fellelhető bizonylatait, így a 2008. december 31-ei zárás szerinti göngyöltett forgalom 23.916.431 forint, a 2009. január 1-jei ugyanilyen egyenleg 23.931.601 forint, illetőleg a 2009. december 31-ei adat pedig 88.413.673 forint. A RAM törlések száma nulla, amelyből következik, hogy az eredmény bruttó 64.497.242 forint, amely beszámolóban szereplő nettó összege 51.780.000 forint. Az időközi áfa-változásra is figyelemmel nincs ellentmondás az alperes nyilatkozatában.

Csatolta még a felszámolás alatti társaság pénztárgépének 2014. január 20-21-22. napjaira vonatkozó bizonylatait annak igazolása, hogy a RAM törlés semmiképpen nem történik automatikusan.

A Gf. 7. sorszámú előkészítő iratában előadta: a tagok által a vállalkozás beindításához nyújtott tagi kölcsönök [beruházáshoz nyújtott tagi „hitelek”] összesen 140.000.000 forint összegéből - melyhez igazodik a 25% üzletrésszel rendelkező felperes 35.000.000 forint tagi hitele - a mai napig, a korábbi II. rendű alperesnek megfizetett 1.800.000 forint kivételével, egyetlen tagnak sem kerültek megfizetésre.

A szakértő anyagból egyértelműen kiderül, hogy az adós a likviditási tagi hitelek jelentős részét sem fizette vissza a tagoknak a felhívott beruházási tagi hiteleken túl.

A szakértő elsőfokú eljárás során tett, 37. sorszámú jegyzőkönyvben rögzített nyilatkozatára utalva kifejtette, hogy a szakértő lényegesen tévedett: ha a jogszabály azt tartalmazná, amit a szakértő állított, a felperes keresete idő előttinek minősülne; a hátrasorolt követelések felszámolás esetén a kielégítés szempontjából a tagokat mint tulajdonosokat - nem mint hitelezőket - a társaság vagyonából üzletrészeik arányában illető részt megelőző, de minden hitelező kielégítését követő pozícióban vannak.

A felszámolást megelőzően egyetlen tag sem volt sem hátrányosabb, sem előnyösebb helyzetben a további tagokhoz képest. A tagok a taggyűlésen meghozták a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztének elkerülését célzó intézkedést, amivel - a felperes kivételével - átütöztették a társasággal szembeni követeléseiket azért, mert ez szolgálta a hitelezők, tagok érdekét és a felperesét is, ugyanis kizárólag ez a megoldás vezet a befektetések megtérülése irányába.

Az alperes felelőssége nem állapítható meg, hiszen sem a szakvélemény, sem az ítélet nem tartalmaz konkrétumot annak körében, hogy melyek voltak azok az alperesi intézkedések, illetőleg mulasztások, amelyek megalapozzák az alperes perbeli „marasztalását”.

Az értékcsökkenési leírás miatt, a jogszabály erejénél fogva a társaságnál bekövetkező vagyонvesztést az alperes terhére róni elképesztő jogszerűtlenség a szakértő részéről.

A könyvvezetői felelősség alapja nem a társasági vagyонvesztés. Az alperes akkor járt volna el a hitelezők érdekeinek sérelmével, ha a társaság működését akadályozta volna. Ha a felperesnek valóban a kár elkerülése lett volna a célja, akkor 2011-ben a felszámolás általa történt megindítását megelőzően elfogadta volna a társaság által jelzálog alapítása mellett az adós társaság másik három tagjának rovására tett külön pénzügyi ajánlatát. Sérelmezte még, hogy a felszámolás alatt álló adós mediációs ajánlatát sem fogadta el a felperes.

A felperes írásbeli fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását indítványozta.

A Gf. 4. sorszámú beadványának mellékleteként csatolta a K&H Bank Zrt.-vel 2008. június 11-én kelt ingatlanfedezet mellett nyújtott személyi hitelszerződését, amelyben 30.000.000 forint finanszírozási igény mellett 216.564 CHF kölcsönszerződést kötött és ennek fedezetéül az ... szám alatti lakás ingatlant ajánlotta fel.

Csatolta a 2007. évre szóló személyi jövedelemadó bevallásának másolatát, amely szerint éves összevont adóalapjának összege 10.319.051 forint volt. Ezen összeget igazolja a NAV 2008. május 7-i dátumú jövedelemigazolása.

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletében megállapított tényállást kiegészíti az alábbiakkal:

A Fővárosi Törvényszék Gazdasági Kollégiuma előtt Fpk.... szám alatt folyamatba tett felszámolási eljárás során a felperes (a felszámolási eljárás során hitelező) által a felszámoló intézkedésével és mulasztásával szemben kezdeményezett kifogásolási eljárást a felszámolási eljárást lefolytató bíróság a 2014. március 10. napján kelt és 2014. április 9. napján jogerőre emelkedett, ...Fpkh.... számú végzésével a 22.G.41.815/2012. számon folyamatba tett peres eljárás jogerős befejezéséig felfüggesztette.

A kifogásolási eljárásban - többek között - a felperes sérelmezte **R.G.**, **M.K.** és alperes neve hitelezők igényének nyilvántartásba vételét.

Az elsőfokú bíróság rögzítette a felperes által kezdeményezett peres eljárás tényét, és rögzítette, hogy a perbíróság szakértői véleményt szerzett be.

A felfüggesztő végzésben rámutatott arra, hogy a perben meghozandó jogerős döntés „befolyásolhatja” a jelen (kifogásolási) eljárásban is sérelmezett hitelezői igények nyilvántartásba vételét, így a felfüggesztésről határozott.

A Fővárosi Ítéltábla a beszerzett ...Fpkh.... számon folyamatba tett felszámolási eljárás iratanyaga alapján, továbbá a felek nyilatkozata figyelembevételével megállapítja, hogy a kijelölt felszámoló szervezet a cég által létrehozott fitnesztermet továbbra is működteti, ugyanakkor a felszámolási eljárás alatt közbenső mérleg nem került benyújtásra.

A fellebbezés az alábbiak szerint alaptalan.

A Cstv. 33/A. § (1) bekezdése szerint a hitelező vagy - az adós nevében - a felszámoló a felszámolási eljárás ideje alatt keresettel kérheti a bíróságtól [6. § (1) bekezdés] annak

megállapítását, hogy azok, akik a gazdálkodó szervezet vezetői voltak a felszámolás kezdő időpontját megelőző három évben, a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkeztét követően ügyvezetési feladataikat nem a hitelezők érdekeinek elsődlegessége alapján látták el, és ezáltal a gazdálkodó szervezet vagyona csökkent, vagy a hitelezők követeléseinek teljes kielégítését meghiúsították, vagy elmulasztották a környezeti terhek rendezését. Ha többen közösen okoztak kárt, felelősségük egyetemleges. A fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezte az az időpont, amelytől kezdve a gazdálkodó szervezet vezetői előre látták vagy ésszerűen előre láthatták, hogy a gazdálkodó szervezet nem lesz képes esedékességgel kielégíteni a vele szemben fennálló követeléseket. A keresetben vagyoni biztosíték nyújtása is kérhető a hitelezők követelésének kielégítése céljából.

Az idézett rendelkezés alapján a felperesnek kell bizonyítania a fizetéseképtelenséggel fenyegető helyzet bekövetkezése időpontját, az alperes ezen időpontot követően tanúsított, hitelezők érdekeit sértő magatartását, illetve ezzel ok-okozati összefüggésben az adós vagyonában bekövetkezett vagyonsökkenést, továbbá annak mértékét. Az alperes a Cstv. 33/A. § (3) bekezdésében meghatározottak szerint a Cstv. 33/A. § (1) bekezdése alapján fennálló felelősség alól kimentheti magát, ha bizonyítja, hogy az adott tisztséget betöltő személytől elvárható valamennyi intézkedést megtette a hitelezők érdekeinek védelmében.

A Pp. 206. § (1) bekezdése szerint a bíróság a tényállást a felek előadásának és a bizonyítási eljárás során felmerült bizonyítékoknak egybevetése alapján állapítja meg; a bizonyítékokat a maguk összességében értékeli, és meggyőződése szerint bírálja el.

A Pp. 177. § (1) bekezdése a szakértő kirendelésének alapjait foglalja magában, így: ha a perben jelentős tény vagy egyéb körülmény megállapításához vagy megítéléséhez olyan különleges szakértelem szükséges, amellyel a bíróság nem rendelkezik, a bíróság szakértőt rendel ki. Rendszerint egy szakértőt kell alkalmazni, több szakértőt csak különböző szakkérdések felmerülése esetében lehet kirendelni.

A Pp. 166. § (1) bekezdéséből eredően a perrendtartás a szabad bizonyítási rendszer alapján áll, amely szerint a tényállás kiderítése során bármilyen bizonyítási eszköz igénybe vehető és a bizonyítékok szabad felhasználásának elve érvényesül.

Az elsőfokú bíróság a fenti jogszabályhelyek egybevetéséből következően helyesen járt el akkor, amikor a Pp. 177. § (1) bekezdése alapján a perben szakértői bizonyítást rendelt el, ugyanis a fenyegető fizetéseképtelenség bekövetkezte, illetőleg kezdő időpontja az adott ügyben olyan szakkérdés, amely feltétlenül indokoltá tette a szakértő eljárásbeli bevonását.

A perben szerzett, Pp. 182. § (3) bekezdésében írt hiányosságoktól mentes szakértői vélemény alapján az elsőfokú bíróság helytállóan vont következtetést az adós gazdálkodó szervezet fenyegető fizetéseképtelenségének tényére és időpontjára.

Kiemeli az ítéletábra, hogy a következetes ítélkezési gyakorlat szerint önmagában annak a ténynek, hogy a szakértői vélemény módszere, illetőleg annak megállapítása az egyik félre nem kedvező, attól a szakértői vélemény az ítélkezés alapjául szolgál, nem hagyható figyelmen kívül és kiegészítésének sincs helye.

Osztotta az elsőfokú bíróság álláspontját az ítéletábra a körben, hogy a csekély összegű alaptőke önmagában megteremtette az adós gazdálkodó szervezet fenyegető fizetéseképtelenségi helyzetét.

A hitelezői érdeksérelmet megvalósítja azon ügyvezetői eljárás, amelynek során az ügyvezető de facto fizetéseképtelen cég működését tagi kölcsönök felvételével tartja fenn úgy, hogy azok nélkül a cég működése egészében finanszírozhatatlan lenne.

Az elsőfokú bíróság helytállóan következtetett arra, hogy ügyvezetői mulasztásnak minősül a költségtakarékos gazdálkodás hiánya.

A felperes releváns hitelezői érdeksérelmét jelenti azon eljárás is, amikor a további tagok által folyósított kölcsönök legalább részben visszafizetésre kerülnek, a felperesi hitelező azonban az általa folyósított tagi kölcsönből részvisszafizetéshez sem jut.

A Kúria az aktuális ítélkezési gyakorlatot összefoglaló Gfv.VII.30.312/2015/3. számú határozatában kifejtette az alábbi, jelen eljárásra is irányadó jogértelmezést, amely szerint: „Az alperes nem bizonyította azt sem, hogy a hitelezői veszteségek csökkentése érdekében úgy járt el, ahogy azt a hitelezők érdeke megkövetelte volna. Ha a házipénztárban levő pénzállomány azért csökkent, mert azt magának visszafizette az általa korábban nyújtott tagi kölcsön kiegyenlítéseként, az a hitelezők érdekeivel mindenképpen ellentétes magatartásnak minősül, a felelősség alóli mentésre alapul nem szolgálhat.”.

A vezető tisztségviselő felszámolás alá került adós cég vagyonsökkenéséért való helytállási kötelezettsége vizsgálata esetén az általa nyújtott tagi kölcsön nem a kimentés körében értékelendő, hanem a tekintetben, hogy az e jogcímen átadott pénzösszeg kompenzálja-e az ügyvezetői magatartás folytán bekövetkezett vagyonsökkenést [1991. évi XLIX. tv. 33/A. §, 57. § (1) bek.]. [BH2015. 104.]

Az adós gazdálkodó szervezet működésével összefüggésben - amely az ügyvezető felelősségének közvetett bizonyítékát is jelenti - az ítélőtábla kiemeli az alábbiakat:

A 2012. év óta folyamatba tett felszámolási eljárás során a felszámoló a céget folyamatosan működteti akként, hogy annak működése legalább nullszaldós. A cég jelenleg is tartó működéséből következtetés vonható arra, hogy a tagi kölcsönök felvételével történő működtetés olyan hitelezői érdeksérelmet keletkeztetett, amely a Cstv. 33/A. § (1) bekezdés szerinti felelősség megállapíthatóságát indokolta teszi.

Az I. rendű alperes jogorvoslati kérelmének kiegészítésében foglaltakkal összefüggésben az ítélőtábla kiemeli a következőket.

A szakértő a kirendelő végzésben foglalt kötelezettségét teljesítette.

A szakértő a jogvita elbírálásához szükséges szakkérdések körében állást foglalt, a tényeket, megállapításokat - többszörösen kiegészített - szakértői véleményében és nyilatkozatában a bíróság elé tárta. A Cstv. 33/A. § (1) bekezdésének tartalmi vizsgálata nem a szakértő, hanem a bíróság kompetenciaköre.

A felperesen kívüli további tagok, a felpereshez képest előnyösebb helyzete megállapítható, hiszen a cég működése során egyedül a felperes nem jutott az általa folyósított tagi kölcsön részbeni megtérüléséhez sem.

A cég fennállása alatt lényegében folyamatosan a fenyegető fizetéseképtelenség állapotában volt. A hitelezők - közte a felperes - érdekét nem a társaság működésének I. rendű alperes által vezetett módja szolgálta, hiszen az folyamatosan a tartozások felhalmozódását eredményezte.

A felszámoló általi több éves működtetés egyértelműen igazolja a cég által felvett „likviditási tagi” kölcsönök felperes mint hitelező érdekét súlyosan sértő jellegét.

A kifejtettek alapján a Fővárosi Ítélőtábla az elsőfokú bíróság érdemben helytálló ítéletét - a fellebbezés tükrében szükséges indokolásbeli kiegészítéssel - a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján helybenhagyta.

Az eredménytelen fellebbezést előterjesztő I. rendű alperes a másodfokú eljárásban pervesztes lett, így ügyvédi munkadíj formájában felmerült másodfokú perköltségét maga viseli, továbbá köteles megfizetni a pernyertes felperes ügyvédi munkadíj formájában felmerült fellebbezési perköltségét a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján.

Az ítéletábra az ügyvédi munkadíj összegének meghatározása során figyelemmel volt a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló, 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (3), (5) bekezdéseire és a 4/A. § (1) bekezdésére, és figyelembe vette a perértéket, az ügy nehézségi fokát, továbbá a kifejtett képviseleti tevékenység módját és körét.

Az I. rendű alperes az eljárás illetékét nem rótta le, a feljegyzett illeték utólagos megfizetésére a pervesztes fél a 6/1986. (VI.26.) IM sz. rendelet 13. § (2) bekezdése és Pp. 78. § (1) bekezdése alapján köteles.

Budapest, 2016. május 11.

Pálné dr. Mikola Júlia s.k.
a tanács elnöke

dr. Senyei György s.k.. Gáspár Mónika s.k.
előadó bíró

bíró

A kiadmány hitelül:
(Varga Beatrix)